

Motion till riksdagen 2008/09:U227

av **Bodil Ceballos m.fl. (mp)**

Partnerskapsavtal med Marocko

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i EU ska verka för att villkora det fördjupade partnerskapsavtalet med krav på Marocko att respektera domstolens utslag, FN-planen och de mänskliga rättigheterna.

Motivering

Miljöpartiet har tidigare vid flera tillfällen motionerat om situationen i Västsahara. Våra förslag har då inte vunnit gehör. I denna motion tar vi upp några särskilt aktuella frågor och hänvisar i övrigt till motion 2007/08:U315.

EU förhandlar sedan sommaren 2007 med Marocko om ett fördjupat partnerskapsavtal i syfte att knyta Marocko närmare EU. Detta avtal kan komma att ingås väldigt snart. Partnerskap är i grunden ett sätt att knyta närmare band med andra länder. De ger också möjlighet att påverka det andra landet i frågor som är viktiga för EU-länderna, t.ex. respekt för de mänskliga rättigheterna och demokrati. Ett partnerskapsavtal med Marocko är därför i grunden positivt, men inte under vilka villkor som helst.

I Sverige finns ett brett stöd för Västsahara, och under våren 2008 konstaterade utrikesutskottet i sitt betänkande om mänskliga rättigheter att Sverige fortfarande anser Västsahara folkrättsligt ockuperat samt ”att Sverige ska fortsätta sitt stöd för västsahariernas rätt till självbestämmande och att en politisk lösning som har parternas stöd och som grundas på folkrätten kan accepteras”. Som enda land motsatte sig tidigare Sverige undertecknandet av fiskeriavtalet med Marocko. Det är positivt att Sverige även fortsättningsvis har denna inställning, vilket också förpliktar inför ingåendet av partnerskapsavtalet. Ett sådant med Marocko utan krav på tillbakadragande från Västsahara eller utan krav på att den utlovade folkomröstningen ska genomföras vore ett stort steg tillbaka.

Fel! Okänt namn på

Förutom att Marocko inte enligt folkrätten har någon rätt till Västsahara, vilket också fastslagits i domstol, har landet under ockupationen konsekvent utsatt den västsahariska befolkningen för brott mot de mänskliga rättigheterna. Det har rört sig om allt från mord och tortyr till diskriminering i arbetslivet. Även Västsaharas naturresurser plundras. Inte minst gäller detta plundringen av fisketillgångar som EU genom fiskeriavtalet med Marocko aktivt bidrar till. De ekonomiska vinsterna kommer i mycket begränsad omfattning västsaharierna till del. I stället går pengarna till att bl.a. bekosta de militära utgifterna för ockupationen.

Ett annat skäl att inte ingå partnerskapsavtal, såvida ingen bättring sker, är de många brott som begås mot de mänskliga rättigheterna överlag i Marocko. Inte bara västsaharier är drabbade. Som utskottet också konstaterar sker fortfarande brott mot grundläggande principer, och Marocko har t.ex. från 2006 till 2007 fallit från 97 till 106 plats på Reportrar utan gränsers lista över stater med bristande pressfrihet.

I detta läge har EU nu ett stort ansvar att sätta press på Marockos regering och villkora det planerade fördjupade partnerskapsavtalet med att Marocko måste överge sitt motstånd mot att avbryta ockupationen och mot FN-planen. Detsamma gäller situationen för de mänskliga rättigheterna generellt i Marocko.

Stockholm den 1 oktober 2008

Bodil Ceballos (mp)

Ulf Holm (mp)

Peter Rådberg (mp)

Max Andersson (mp)